

מסורת הש"ס

(א) ע"י כבוד רות ע"ה... (ב) ע"י כבוד רות ע"ה... (ג) ע"י כבוד רות ע"ה... (ד) ע"י כבוד רות ע"ה... (ה) ע"י כבוד רות ע"ה... (ו) ע"י כבוד רות ע"ה... (ז) ע"י כבוד רות ע"ה... (ח) ע"י כבוד רות ע"ה... (ט) ע"י כבוד רות ע"ה... (י) ע"י כבוד רות ע"ה... (יא) ע"י כבוד רות ע"ה... (יב) ע"י כבוד רות ע"ה... (יג) ע"י כבוד רות ע"ה... (יד) ע"י כבוד רות ע"ה... (טו) ע"י כבוד רות ע"ה... (טז) ע"י כבוד רות ע"ה... (יז) ע"י כבוד רות ע"ה... (יח) ע"י כבוד רות ע"ה... (יט) ע"י כבוד רות ע"ה... (כ) ע"י כבוד רות ע"ה... (כא) ע"י כבוד רות ע"ה... (כב) ע"י כבוד רות ע"ה... (כג) ע"י כבוד רות ע"ה... (כד) ע"י כבוד רות ע"ה... (כה) ע"י כבוד רות ע"ה... (כו) ע"י כבוד רות ע"ה... (כז) ע"י כבוד רות ע"ה... (כח) ע"י כבוד רות ע"ה... (כט) ע"י כבוד רות ע"ה... (ל) ע"י כבוד רות ע"ה...

תורה אור השלם

- 1 ברש"י משנינו נ"ג ק"ך... 2 ש"ש ברקתה ומצדדים... 3 ה"לחן המבדיל... 4 אלוהים מכשן עשו... 5 ה'רדן מצוינותיהם... 6 ע"י כבוד רות ע"ה... 7 והוא לא תיראה נאם... 8 ע"י כבוד רות ע"ה... 9 ע"י כבוד רות ע"ה... 10 ע"י כבוד רות ע"ה... 11 ע"י כבוד רות ע"ה... 12 ע"י כבוד רות ע"ה... 13 ע"י כבוד רות ע"ה... 14 ע"י כבוד רות ע"ה... 15 ע"י כבוד רות ע"ה... 16 ע"י כבוד רות ע"ה... 17 ע"י כבוד רות ע"ה... 18 ע"י כבוד רות ע"ה... 19 ע"י כבוד רות ע"ה... 20 ע"י כבוד רות ע"ה... 21 ע"י כבוד רות ע"ה... 22 ע"י כבוד רות ע"ה... 23 ע"י כבוד רות ע"ה... 24 ע"י כבוד רות ע"ה... 25 ע"י כבוד רות ע"ה... 26 ע"י כבוד רות ע"ה... 27 ע"י כבוד רות ע"ה... 28 ע"י כבוד רות ע"ה... 29 ע"י כבוד רות ע"ה... 30 ע"י כבוד רות ע"ה... 31 ע"י כבוד רות ע"ה... 32 ע"י כבוד רות ע"ה... 33 ע"י כבוד רות ע"ה... 34 ע"י כבוד רות ע"ה... 35 ע"י כבוד רות ע"ה... 36 ע"י כבוד רות ע"ה... 37 ע"י כבוד רות ע"ה... 38 ע"י כבוד רות ע"ה... 39 ע"י כבוד רות ע"ה... 40 ע"י כבוד רות ע"ה... 41 ע"י כבוד רות ע"ה... 42 ע"י כבוד רות ע"ה... 43 ע"י כבוד רות ע"ה... 44 ע"י כבוד רות ע"ה... 45 ע"י כבוד רות ע"ה... 46 ע"י כבוד רות ע"ה... 47 ע"י כבוד רות ע"ה... 48 ע"י כבוד רות ע"ה... 49 ע"י כבוד רות ע"ה... 50 ע"י כבוד רות ע"ה... 51 ע"י כבוד רות ע"ה... 52 ע"י כבוד רות ע"ה... 53 ע"י כבוד רות ע"ה... 54 ע"י כבוד רות ע"ה... 55 ע"י כבוד רות ע"ה... 56 ע"י כבוד רות ע"ה... 57 ע"י כבוד רות ע"ה... 58 ע"י כבוד רות ע"ה... 59 ע"י כבוד רות ע"ה... 60 ע"י כבוד רות ע"ה... 61 ע"י כבוד רות ע"ה... 62 ע"י כבוד רות ע"ה... 63 ע"י כבוד רות ע"ה... 64 ע"י כבוד רות ע"ה... 65 ע"י כבוד רות ע"ה... 66 ע"י כבוד רות ע"ה... 67 ע"י כבוד רות ע"ה... 68 ע"י כבוד רות ע"ה... 69 ע"י כבוד רות ע"ה... 70 ע"י כבוד רות ע"ה... 71 ע"י כבוד רות ע"ה... 72 ע"י כבוד רות ע"ה... 73 ע"י כבוד רות ע"ה... 74 ע"י כבוד רות ע"ה... 75 ע"י כבוד רות ע"ה... 76 ע"י כבוד רות ע"ה... 77 ע"י כבוד רות ע"ה... 78 ע"י כבוד רות ע"ה... 79 ע"י כבוד רות ע"ה... 80 ע"י כבוד רות ע"ה... 81 ע"י כבוד רות ע"ה... 82 ע"י כבוד רות ע"ה... 83 ע"י כבוד רות ע"ה... 84 ע"י כבוד רות ע"ה... 85 ע"י כבוד רות ע"ה... 86 ע"י כבוד רות ע"ה... 87 ע"י כבוד רות ע"ה... 88 ע"י כבוד רות ע"ה... 89 ע"י כבוד רות ע"ה... 90 ע"י כבוד רות ע"ה... 91 ע"י כבוד רות ע"ה... 92 ע"י כבוד רות ע"ה... 93 ע"י כבוד רות ע"ה... 94 ע"י כבוד רות ע"ה... 95 ע"י כבוד רות ע"ה... 96 ע"י כבוד רות ע"ה... 97 ע"י כבוד רות ע"ה... 98 ע"י כבוד רות ע"ה... 99 ע"י כבוד רות ע"ה... 100 ע"י כבוד רות ע"ה...

הנהרות הב"ח

(א) ע"י כבוד רות ע"ה... (ב) ע"י כבוד רות ע"ה... (ג) ע"י כבוד רות ע"ה... (ד) ע"י כבוד רות ע"ה... (ה) ע"י כבוד רות ע"ה... (ו) ע"י כבוד רות ע"ה... (ז) ע"י כבוד רות ע"ה... (ח) ע"י כבוד רות ע"ה... (ט) ע"י כבוד רות ע"ה... (י) ע"י כבוד רות ע"ה... (יא) ע"י כבוד רות ע"ה... (יב) ע"י כבוד רות ע"ה... (יג) ע"י כבוד רות ע"ה... (יד) ע"י כבוד רות ע"ה... (טו) ע"י כבוד רות ע"ה... (טז) ע"י כבוד רות ע"ה... (יז) ע"י כבוד רות ע"ה... (יח) ע"י כבוד רות ע"ה... (יט) ע"י כבוד רות ע"ה... (כ) ע"י כבוד רות ע"ה... (כא) ע"י כבוד רות ע"ה... (כב) ע"י כבוד רות ע"ה... (כג) ע"י כבוד רות ע"ה... (כד) ע"י כבוד רות ע"ה... (כה) ע"י כבוד רות ע"ה... (כו) ע"י כבוד רות ע"ה... (כז) ע"י כבוד רות ע"ה... (כח) ע"י כבוד רות ע"ה... (כט) ע"י כבוד רות ע"ה... (ל) ע"י כבוד רות ע"ה...

מוסף רש"י

רבי יצחק בבבליה... מלחמינו כביד וקחין קול... והשני מן נתן ככלי נישן... בבריתא... קטנות וקלות מלחמה על... מחוץ על שכן שקוין... קושיי ושבתי קפ...

המוכר את הבית פרק רביעי בבא בתרא

עג.

ולמא מחלוקס ר"ש ורבנן. והוה משמע לן דר"ש לדבריהם דרבנן קאמר להו כדאמרן לעיל [עג:] דאי ממתני הוה אמיתא דחברזו ושקמה מודי להו כדקמיני בהדיא [לעיל עג.] אלמא חרוב המוכר כו' משמע דחברזו וסדן מודי להו ר"ש לרבנן: הא קמ"ל כו'. הא עדיפא לאשמועינן דהיא דר"ש ממילא שמעינן ליה לדבריהם דרבנן קאמר להו כדדייקין מנבייתא לעיל: הדרן עלך המוכר את הבית

המוכר את הספינה. סתם: תורן וגם ועוגין וכל המנהיגין. בנמ' מפרשי: עגדים. שיש לו לנצל הספינה להנהיגה ולשמור פקמטייא שלו שצמחה: מרלוסין.

למח נתוןן האנתיקי דהיינו פקמטייא של ספינה דמפרש בנמ' [עג:]. וכל הני נמי לימננה בכלל הקדש שאם הקדיש את הספינה לא הקדיש את אלו מדלל קמני לה בפירוקן לעיל והיינו טעם דכל הני דמשינינא נפקין לעיל בית המרחץ בית הכד ועיר ושדה כולהו מקרקעי נינהו וכל הני דמשיני לא מכר בטלים קלמא אבנן לגבי הקדש ומתנה ומלוקת לחין אבל הני דהאי פירקא מטעלי נינהו לא שנה מכר ולא שנה מתנה והקדש כולן שוין בניהו דלא מכר ששם שלח מכר כמו כן לא הקדיש ולא נתן: גמ' אסקריא. אסקריא שפושין עליו את הוילון כדלש הספינה: וכן הוא אומר ארו מלכונן כו'. ראייה לדבר תורן דמתנינן היינו אסקריא שהאסקריא מלח או מלין גבוה עושין אותה: אדרא. הוא הוילון שפורסם על המורן להוליך את האויר וקנבס מין גנד: עוגיין. אסקריא שפושין עליו את הוילון כדלש הספינה: וכן הוא אומר ארו מלכונן כו'. ראייה לדבר תורן דמתנינן היינו אסקריא שהאסקריא מלח או מלין גבוה עושין אותה: אדרא. הוא הוילון שפורסם על המורן להוליך את האויר וקנבס מין גנד: עוגיין. אסקריא שפושין עליו את הוילון כדלש הספינה: וכן הוא אומר ארו מלכונן כו'. ראייה לדבר תורן דמתנינן היינו אסקריא שהאסקריא מלח או מלין גבוה עושין אותה: אדרא. הוא הוילון שפורסם על המורן להוליך את האויר וקנבס מין גנד: עוגיין.

המוכר את הספינה מכר את הספינה ואת כל המנהיגין ואת כל המכר לא את העבדים ולא את המרצופין ולא את האנתיקי ובזמן שאמר לו היא וכל מה שבחובה הרי כולן מכורין: גמ' תורן איסקריא וכן הוא אומר יארו מלכונן לקחו לעשות תורן עלך: גם אדרא וכן הוא אומר שש ברקמה ממצרים היה מפרשך להיות לך לגנס: עוגין תני רבי חייה אלו עוגיניו שלה וכן הוא אומר יהלחן בשברנה עד אשר יגדלו הלחן [תענהגה בלחתי היות לאיש: מנהיגין א"ר אבא אלו המשוטין שלה וכן הוא אומר יאלוהים מבשן עשו משוטיך ואבע"א מהכא יורדו מאניותיהם כל תופשי משוט ת"ר המוכר את הספינה מכר את האיסקלה ואת בור המים שבתוכה [רבי נתן אומר המוכר את הספינה מכר את הביצית היינו דוגית [רבי נתן כבלאה הוה קארי לה בוצית כדאמרי אינשי [רבינא דאמרי דמיאשן סומכוס דבר ארין ישראל קארי לה דוגית כדכתיב [ואחריכתן בסירות דוגה: אמר רבה אשתעו לי נחותי ימא האי גלא דמטבע לספינה מיתחוי כי צוציאת דנורא חוורתא ברישא ומחינין ליה באלוותא דחקיק עליה אהיה אשר אהיה יה ה' צבאות אמן סלה וניחא אמר רבה אשתעו לי נחותי ימא בין גלא לגלא תלת מאה פרסי רומא דגלא תלת מאה פרסי זימנא חדא הוה אזלינן באורחא ודלינן גלא עד דחוינן בי מרבעתיה דכוכבא וזוטא והויא לי כמבור ארבעין גריין בורא דחרדלא ואי דלינן טפי הוה מקלינן מהבליה ורמי לה גלא קלא לחברתה חברתי שבקת מודי בעלמא דלא שטפתיה דניתי אנא [ו] ונאבריה א"ל פוק חוי גבורתא דמריך [ו] מלא חוטא חלא ולא עברי שנאמר 'האותי לא תיראו נאם ה' אם מפני לא תחילו אשר שמתו חול גבול לים חוק עולם ולא יעברנהו אמר רבה לדירי חוי לי 'הורמינן בר גליות לים קא רהיט אקופיא דשורא דמחואו ורדיט פרשא כי רכיבי [חיותא] מתחאיה ולא יכיל ליה זמנא חדא הוה מוסרגאן ליה תרתני בודניתי וקימינן אתרי

המוכר את הספינה מכר את הספינה ואת כל המנהיגין ואת כל המכר לא את העבדים ולא את המרצופין ולא את האנתיקי ובזמן שאמר לו היא וכל מה שבחובה הרי כולן מכורין: גמ' תורן איסקריא וכן הוא אומר יארו מלכונן לקחו לעשות תורן עלך: גם אדרא וכן הוא אומר שש ברקמה ממצרים היה מפרשך להיות לך לגנס: עוגין תני רבי חייה אלו עוגיניו שלה וכן הוא אומר יהלחן בשברנה עד אשר יגדלו הלחן [תענהגה בלחתי היות לאיש: מנהיגין א"ר אבא אלו המשוטין שלה וכן הוא אומר יאלוהים מבשן עשו משוטיך ואבע"א מהכא יורדו מאניותיהם כל תופשי משוט ת"ר המוכר את הספינה מכר את האיסקלה ואת בור המים שבתוכה [רבי נתן אומר המוכר את הספינה מכר את הביצית היינו דוגית [רבי נתן כבלאה הוה קארי לה בוצית כדאמרי אינשי [רבינא דאמרי דמיאשן סומכוס דבר ארין ישראל קארי לה דוגית כדכתיב [ואחריכתן בסירות דוגה: אמר רבה אשתעו לי נחותי ימא האי גלא דמטבע לספינה מיתחוי כי צוציאת דנורא חוורתא ברישא ומחינין ליה באלוותא דחקיק עליה אהיה אשר אהיה יה ה' צבאות אמן סלה וניחא אמר רבה אשתעו לי נחותי ימא בין גלא לגלא תלת מאה פרסי רומא דגלא תלת מאה פרסי זימנא חדא הוה אזלינן באורחא ודלינן גלא עד דחוינן בי מרבעתיה דכוכבא וזוטא והויא לי כמבור ארבעין גריין בורא דחרדלא ואי דלינן טפי הוה מקלינן מהבליה ורמי לה גלא קלא לחברתה חברתי שבקת מודי בעלמא דלא שטפתיה דניתי אנא [ו] ונאבריה א"ל פוק חוי גבורתא דמריך [ו] מלא חוטא חלא ולא עברי שנאמר 'האותי לא תיראו נאם ה' אם מפני לא תחילו אשר שמתו חול גבול לים חוק עולם ולא יעברנהו אמר רבה לדירי חוי לי 'הורמינן בר גליות לים קא רהיט אקופיא דשורא דמחואו ורדיט פרשא כי רכיבי [חיותא] מתחאיה ולא יכיל ליה זמנא חדא הוה מוסרגאן ליה תרתני בודניתי וקימינן אתרי

דכל המנהיגין דמתני' אתא לרבינוהו: כל תופשי משוט. אלמא עיקר [ו] הספינה על ידי שחופסין משוטות דסד"א חללים המושפין הספינה ליהו עיקר מנהיגין אבל משוטות לא מיהדני קמ"ל: אסללה. ככש של הספינה שעולין זו ולשון יון הוא וכן פרי"ח וכו' האי: **בור המים שצמחה.** ונתנין זו מים המתוקין לפי שמי הים מלוחין: ביזים ודוגית. היינו ספינה קטנה שקושרין לספינה גדולה וכשרוין לעלות ליבשה נכנסין בצותה קטנה מהגדולה אינה יכולה להתקרב אל שפת הים מפני עומקה. קוקייעט בלע"ז ויש לועים בוצ"א קרוב ללשון העברי: ביזיא דמישן. מישן נהר קטן ואין מהלכין בו אלא בספינות קטנות ובזמא' שנת אמרי' צפ' הזורק [דף קא.] הני ביזיא דמישן כו': רבי נתן מצנל עלה: דוגים. על שם שדרין צה דגים דקלה היא על פני המים: ואחריספן **בסירות** דוגה. בספינות קטנות כקדרות הקרויות דוגה וקלים על פני מים יוליוו אתכס מהרה בגלות: אמר רבה אשתעו לי כו'. כל הני עובדי דקא חשיב משוט רבו מעשיך ה' [ו] ומהן להודיע מתן שכן של דיקים לעמיד לנח או לפרש מן קראות האמורים בספר איוב המדברים בצטפות גדולים ובהמות ודגים גדולים שכל שימת תלמיד חכמים לריכה תלמוד ומוכה כל: [ו] דמטבע. שרונה לטובע: איס ליה ברישא. שהולך לפניה: לזיפא דנורא חוורתא. אש לנכה ומלחך מויק הוא: אלזופא. מקלות כמו לא כאלה ולא ברומח במסכת שבת [דף עג.]: **אמן אמן סלה גרסינן.** גויית. מועטו: **בין גלא לגלא סלחא מאס פרסי.** ומשום דלמר כסמון ורמנא ליה גלא קלא לחבריה אלזטרין לאשמועינן דמשלש מאות פרסי [ו] שמעין קולות לחכריו: דלינן גלא. יומר משיעור גבהו שהליכו למעלה עד לרקיע. אי נמי הכלל דרקיע נפיש עד מהלך קרוב למשע מאות שנה שיש מן הרקיע עד לחין: מרכעטיס. [ו] עשינו: דוכוכא וועא. כוכב קטן שנקטעים: ביזורא. בית זרע ארבעים כור של חרדל דנפיש משל שאר זרעים: מקלינן מהבליה. נשרפים מחוס כוכב: ורמא ליה גלא. נתן קולו כלומר זעק כדומת תהום אל תהום קורא והלפס [ג]. ושמה מלחכים הממונים עליהם הם: שבקא מידי בעלמא כו'. מפני שהגביה כל כך היה כבוד שיאל חוץ לשפת הים ושטף את העולם: ונמרביס. מפני עון הדור: א"ל. גלא לחבריה: פוק חוי גבורתא דמריך כו'. כלומר אין [ו] לי רשות ללאת: כמלא חוטא חלא. מלא רוח חוט איני יכול ללאת מן החול: שנאמר דמחואו ורדיט פרשא כו'. ורמי דשורא דמישן דלינן חוץ מן המלאח והאי עובדא להודיע דקומיו של הקב"ה שמרחם על בריותיו ואינו נותן רשות לאלו להזיקן וגם שלא ללאת בדרך יחיד: ורדיט פרשא. לפי תומנו: ולא יכיל ליה. [ו] שהיה השד כך ביותר ומינהו הפרש לא היה מתכוין לכך: פריגן. שהיה אוכף וסרגא נתונין על הפרדות: אתרי

עין משפט
גר מצוה

א מ"י כ"ו מ"ל
מסורה ל' א פנת שפון
עב טושיע מ"ת ס"י רב
ספ"א פ':

לעני רש"י

מש"ט. תורן.
רי"ל.א. מקרי.
אנקרי"ש [אנקרי"ש].
עגדים.
רי"מ"א [רי"מ"א].
משוטים.
קוקייעט [קוקייעט].
דוגית.
בוצ"א. סוג של ספינה.

רבינו גרשום

ויפא באני למחלוקת ריש
ורבנן: בנתיני וכדאוקימינ
לפלוניתייהו לעיל. משה-
נקיט ר'י מנחם בר' יוסי
ורבנן דהא קמ"ל דר' מנחם
בר' יוסי כריש ס"ל:
הדרין עלך המוכר את
הבית
המוכר את הספינה:
איסקריא. וזה מיושב: גם
אדרא. אותו בני שחילין
בראש התורן להוליך
הספינה ברוח: וזה העוגין.
אלו שקורין אנקרי"ש בלע"ז
ששמעין הספינה שלא
תזוז לכאן ולכאן: הלחן
התענה. אמרה לחין וזה
הענכב צענכס מלחוטת.
לבעל: אלו הספינות.
שעשוטין הספינה לכאן
ולכאן: האיספלה. היינו
הבירה שמתקנין בספינה
כדי לבלש עליו עובדיה.
ואת דאמרי מלח שורדין
כו כן הספינה: ואת
בור המים. שמתקנין גם
בספינה כענין בור המים
שם מים מתוקין לשתות:
ואת הדוגית. היינו ספינה
קטנה ומנהיגין אותה
לספינה הגדולה ובשורדין
לצאת ליבשה תולכין
ובאין באותו ביצית. והיינו
כביצות מרישן. נראה הוא
שישמו מישן סתם בנהר
ואין יכולין לבוא בנהר
כי אם בחין בנתיבא:
ואחריכתן בסירות דוגה.
כך הנביא אמר לישראל
סוף שילויה אתכם בשבי
באותן ספירות קטנות: ולא
לג' של ים: כי צוציאת
דנורא חוורתא. כמו צוצית
הראש: אלזופא. מקלות:
עד דחוינן לכו מרבעת
דרכוכא. שהיינו רואין
בית רביעת הכוכב והיי
מקוטנו כשיעור שיקולין
לרודע בו מ' מרות של
חרדל: ואי דלינן טפי. והאי
גלא חוי מקלינן מהבליה
דהחואו כוכב. ג"מ תהיה
המורה וכמה תולכין הכלל
דרכוכא. דמברי קינן לן
כמה מהלך ארס בינתינו כיום
והשני מן נתן ככלי נישן
בבריתא. ספינות
קטנות וקלות מלחמה על
מחוץ על שכן שקוין
קושיי ושבתי קפ...

דכל המנהיגין דמתני' אתא לרבינוהו: כל תופשי משוט. אלמא עיקר [ו] הספינה על ידי שחופסין משוטות דסד"א חללים המושפין הספינה ליהו עיקר מנהיגין אבל משוטות לא מיהדני קמ"ל: אסללה. ככש של הספינה שעולין זו ולשון יון הוא וכן פרי"ח וכו' האי: **בור המים שצמחה.** ונתנין זו מים המתוקין לפי שמי הים מלוחין: ביזים ודוגית. היינו ספינה קטנה שקושרין לספינה גדולה וכשרוין לעלות ליבשה נכנסין בצותה קטנה מהגדולה אינה יכולה להתקרב אל שפת הים מפני עומקה. קוקייעט בלע"ז ויש לועים בוצ"א קרוב ללשון העברי: ביזיא דמישן. מישן נהר קטן ואין מהלכין בו אלא בספינות קטנות ובזמא' שנת אמרי' צפ' הזורק [דף קא.] הני ביזיא דמישן כו': רבי נתן מצנל עלה: דוגים. על שם שדרין צה דגים דקלה היא על פני המים: ואחריספן **בסירות** דוגה. בספינות קטנות כקדרות הקרויות דוגה וקלים על פני מים יוליוו אתכס מהרה בגלות: אמר רבה אשתעו לי כו'. כל הני עובדי דקא חשיב משוט רבו מעשיך ה' [ו] ומהן להודיע מתן שכן של דיקים לעמיד לנח או לפרש מן קראות האמורים בספר איוב המדברים בצטפות גדולים ובהמות ודגים גדולים שכל שימת תלמיד חכמים לריכה תלמוד ומוכה כל: [ו] דמטבע. שרונה לטובע: איס ליה ברישא. שהולך לפניה: לזיפא דנורא חוורתא. אש לנכה ומלחך מויק הוא: אלזופא. מקלות כמו לא כאלה ולא ברומח במסכת שבת [דף עג.]: **אמן אמן סלה גרסינן.** גויית. מועטו: **בין גלא לגלא סלחא מאס פרסי.** ומשום דלמר כסמון ורמנא ליה גלא קלא לחבריה אלזטרין לאשמועינן דמשלש מאות פרסי [ו] שמעין קולות לחכריו: דלינן גלא. יומר משיעור גבהו שהליכו למעלה עד לרקיע. אי נמי הכלל דרקיע נפיש עד מהלך קרוב למשע מאות שנה שיש מן הרקיע עד לחין: מרכעטיס. [ו] עשינו: דוכוכא וועא. כוכב קטן שנקטעים: ביזורא. בית זרע ארבעים כור של חרדל דנפיש משל שאר זרעים: מקלינן מהבליה. נשרפים מחוס כוכב: ורמא ליה גלא. נתן קולו כלומר זעק כדומת תהום אל תהום קורא והלפס [ג]. ושמה מלחכים הממונים עליהם הם: שבקא מידי בעלמא כו'. מפני שהגביה כל כך היה כבוד שיאל חוץ לשפת הים ושטף את העולם: ונמרביס. מפני עון הדור: א"ל. גלא לחבריה: פוק חוי גבורתא דמריך כו'. כלומר אין [ו] לי רשות ללאת: כמלא חוטא חלא. מלא רוח חוט איני יכול ללאת מן החול: שנאמר דמחואו ורדיט פרשא כו'. ורמי דשורא דמישן דלינן חוץ מן המלאח והאי עובדא להודיע דקומיו של הקב"ה שמרחם על בריותיו ואינו נותן רשות לאלו להזיקן וגם שלא ללאת בדרך יחיד: ורדיט פרשא. לפי תומנו: ולא יכיל ליה. [ו] שהיה השד כך ביותר ומינהו הפרש לא היה מתכוין לכך: פריגן. שהיה אוכף וסרגא נתונין על הפרדות: אתרי

דמה לו לגל שספני לו כי זה החיצון היה שוטף כל העולם: אמר ליה החיצון חזי גבורתא. כאשר אל חשוכו בדעתך שאוכל אני להנביח עצמי כלום יותר משיעורו שאפי' כמלא חוט השערה איני רשאי לעבור חוץ מן החול שכי חתן מחתוני: הרומי בר ליליא. אותו ש: אקופיא דשורא. על שני החומה: ולא יכיל. פרשא לביספיתיה להתואו עד: מסרגאן ליה. שפו לו שני אוכפין על שתי הפרדות: